

Nr. 173051219
Nr. 1-0512-19

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Dobeļē 2019. gada 15. maijā

Zemgales rajona tiesas tiesnese Inga Putra,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. A/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.⁵ panta piektās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] 2019. gada 13. maijā Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. /numurs/ par to, ka /pers. A/ 2019. gada 11. maijā plkst. 04.36 pa Liepājas šoseju, virzienā no Brīvības ielas uz Gaismas ielu, Dobeļē, vadīja automašīnu *Honda Civic*, valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ un nepakļāvās policijas darbinieku, kuri ir pilnvaroti pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus, atkārtotai prasībai apturēt transportlīdzekli (bēga).

Ar savām darbībām /pers. A/ pārkāpis Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 25.7.1. apakšpunkta prasības. /pers. A/ darbības kvalificētas pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.⁵ panta piektās daļas.

/pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolu parakstījis, sniedzis rakstveida paskaidrojumus.

[2] Uz tiesas sēdi Valsts policijas pārstāvis un pie administratīvās atbildības sauktā persona neieradās. /pers. A/ telefoniski informēja tiesu, ka dzīvo Cēsīs, un uz tiesas sēdi ar sabiedrisko transportu atbraukt ir problemātiski, tāpēc neieradīsies. Tiesnese nekonstatēja šķēršļus lietas izskatīšanai un nolēma izskatīt lietu bez iestādes pārstāvja un /pers. A/ klātbūtnes.

Motīvu daļa

[3] Tiesnese, pārbaudot un novērtējot administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus to kopumā un savstarpējā saistībā, atzīst, ka /pers. A/ ir izdarījis LAPK 149.⁵ panta piektajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[4] Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 25.7.1. apakšpunktu transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums apturēt transportlīdzekli, ja policijas darbinieks dod norādījumu ar skaļruņa palīdzību vai uz konkrēto transportlīdzekļa vadītāju vērstas rokas vai ziņā svārstveida kustību no policijas automašīna vai motocikla, kam ir normatīvajos aktos par transportlīdzekļu reģistrāciju noteiktajām prasībām atbilstošs operatīvā transportlīdzekļa krāsojums vai tā nav.

Saskaņā ar LAPK 149.⁵ panta piekto daļu par nepakļaušanos tādas personas atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli (par bēgšanu), kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus, transportlīdzekļa vadītājam (izņemot velosipēda vadītāju) piemēro administratīvo arestu no 10 līdz 15 diennaktīm, uzliek naudas sodu no 1200 līdz 1400 *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Lai personu sauktu pie atbildības saskaņā ar minēto tiesību normu, ar LAPK paredzētajiem pierādīšanas līdzekļiem lietā jāpierāda, ka persona, neskatoties uz pilnvarotas personas prasību apstāties, bēgusi, proti, nav apturējusi transportlīdzekli pēc atkārtotas vai vairākkārtējas prasības apstāties.

[5] Lietā ziņas par faktiem, kas pierāda administratīvā pārkāpuma esību, nodibinātas ar šādiem pierādīšanas līdzekļiem.

Ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. /numurs/ konstatēts fakts, ka /pers. A/ vadījis transportlīdzekli protokolā norādītajā laikā un vietā, un bēdzis no policijas darbiniekiem, neskatoties uz atkārtotu prasību apturēt transportlīdzekli.

Ar Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes amatpersonas V. Caunes un inspektora V. Dišteinas dienesta ziņojumiem, kuros norādīts, ka 2019. gada 11. maijā veica dienesta pienākumus, brauca pa Liepājas šoseju virzienā uz Brīvības ielu, Dobeļē. Ap plkst. 04.36 pamanīja, ka pa Liepājas šoseju virzienā no Brīvības ielas uz Gaismas ielu pretī brauc automašīna *Honda Civic* ar braukšanas ātrumu 70 km/h, kur atļautais braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h. Tūdaļ tika ieslēgtas zilās un sarkanās bākugunis, dienesta transportlīdzeklis tika apturēts, lai apturētu ātrumu pārkāpušo automašīnu. Inspektors V. Caune izkāpa ārā un ar apgaismota ziņā žestu norādīja automašīnas vadītājam apstāties, vadītājs, nesamazinot braukšanas ātrumu, pabruca garām un turpināja braukt Gardenes virzienā. Policijas darbinieki apgriezta dienesta automašīnu un uzsāka sekošanu ar ieslēgtiem speciāliem gaismu un skaņu signāliem. Nobraucot apmēram 400 m, redzēja, ka bēgošai automašīnai iedegās bremzēšanas signāla lukturi un tā strauji bremzēja, samazināja ātrumu un nogriezās pa labi uz Gaismas ielu, tad, palielinot braukšanas ātrumu, vadītājs atkal turpināja bēgt. Piebraucot pie mājas Gaismas ielā Nr. 26, amatpersonas pamanīja, ka automašīna *Honda Civic*, valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, stāv, bet vadītājs jau bija aizskrējis starp privātmājām tumsā. Vadītājs uzreiz netika atrasts. Tika noskaidrots, ka automašīna pieder /pers. D/.

Ar /pers. D/ paskaidrojumā norādīto, ka 2019. gada 10. maijā pie viņa uz dzīvesvietu /adrese/, atbrauca bērnības draugs /pers. A/ ar draudzenei Sandiju. Gandrīz visu piektdienas vakaru tika lietots alkohols, piektdienas naktī pietrūka alkohols un tika nolēmts braukt uz Dobeļi, uz Klondaiku. /pers. A/ paņēma viņa automašīnas atslēgas un apsēdās pie stūres. Dobeļē mašīnu atstāja Tērvetes stāvlaukumā. Automašīnas atslēgas palika pie Dāvja visu vakaru. Pēc Klondaikas apmeklējuma visi trīs brauca atpakaļ uz Gardeni, Dāvis bija pie stūres. Neatceras, ka viņa automašīnu stādināja policijas darbinieki, bija aizmidzis. Tikai Gaismas ielā Dāvis blāva, ka vajag bēgt prom no automašīnas. Visi izleca no mašīnas un aizmuka.

Ar /pers. A/ paskaidrojumā norādīto, ka 2019. gada 11. maijā ap plkst. 04.30 kopā ar /pers. D/ bijis Gardenē, Emīls lietoja alkoholu un grībēja ar automašīnu braukt uz Dobeles. /pers. A/ nebija lietojis alkoholu, tāpēc, lai izvairītos no negadījuma, uzņēmās vadīt automašīnu baltu *Honda Civic*, kas pieder Emīlam. Braucot atpakaļ uz Gardeni, ieraudzījis policijas automašīnu un palielinājis ātrumu, tad nogriezies kaut kādā mājas pagalnā un ar kājām devies uz Gardeni. Nezina, kur palika Emīls, izdarīto nožēlo, centīsies tā vairs nedarīt.

[6] Novērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesnese secina, ka lietā nepastāv strīds par to, ka policijas amatpersonas pārkāpumu konstatējušas likumīgi, proti, pildot savus dienesta pienākumus, tās ir pilnvarotas apturēt transportlīdzekļus un veikt dokumentu pārbaudi. Lietā konstatēts, ka prasības apstāties bijušas likumīgas un pamatotas. Tāpat lietā nav strīda par to, ka policijas darbinieki devuši rīkojumu /pers. A/ apturēt transportlīdzekli un apstāties, ievērojot tiesību normās noteikto kārtību, gan izmantojot zīdli, gan ar speciāliem skaņas signāliem.

Tāpat lietā nav strīda, ka pārkāpējs apzinājies, ka bēdzis, kas tieši izriet no pārkāpēja paskaidrojumiem, konkrēti, /pers. A/ ieraudzījis policijas automašīnu un paātrinājis ātrumu, proti, bēdzis, pēc tam turpinājis bēgt ar kājām. Neskatoties uz vairākkārtējiem norādījumiem apstāties, /pers. A/ turpināja bēgt.

/pers. A/ paskaidrojumi par pārkāpumu pilnībā sakrīt ar policijas darbinieku dienesta ziņojumā norādīto un /pers. D/ paskaidrojumā norādīto.

Tiesneses vērtējumā /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pēc LAPK 149.⁵ panta piektās daļas ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pilnībā pierādīta.

[7] Lai nostiprinātu likumību, novērstu tiesību pārkāpumus un lai personu audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieniņā, tiesnese atzīst, ka pārkāpējs /pers. A/ saucams pie administratīvās atbildības, uzliekot viņam administratīvo sodu LAPK 149.⁵ panta piektās daļas sankcijas ietvaros.

Saskaņā ar LAPK 32. panta otro daļu, nosakot sodu, tiesnese ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinājošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesneses vērtējumā /pers. A/ pieļāvis nopietnu pārkāpumu, nepakļaujoties policijas darbinieka likumīgajām prasībām, tostarp šāds pārkāpums apdraud gan pašu vadītāju, transportlīdzekli esošos pasažierus, gan citus ceļu satiksmes dalībniekus.

Attiecībā uz pārkāpēja personību norādāms, ka no Iekšlietu ministrijas Informācijas sistēmas izdrukā par pieļautajiem administratīvajiem pārkāpumiem redzams, ka pēdējo piecu gadu laikā ir pieļauti 15 administratīvie pārkāpumi. Piemērotie sodi ir izpildīti. Tā kā no pēdējā soda izpildes 2018. gada 10. septembrī nav pagājis gads, /pers. A/ atzīstams par administratīvi sodītu.

Attiecībā uz mantisko stāvokli protokolā norādīts, ka pārkāpējs strādā, bet ienākumi nav norādīti, tāpat nav norādīts, vai ir apgādībā esošas personas. Lietā nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi. Par atbildību mīkstinājošu apstākli tiesnese atzīst to, ka vainīgais vaļsirdīgi nožēlojis izdarīto. LAPK 31. pantā noteiktie apstākļi administratīvā aresta nepiemērošanai lietā nav konstatēti.

Ņemot vērā soda noteikšanai būtiskos apstākļus, /pers. A/ piemērojams minimālais sankcijā paredzētais sods – arests uz 10 diennaktīm, naudas sods 1200 *euro*, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

[8] Attiecībā uz transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu norādāms, ka /pers. A/ nav derīgu transportlīdzekļu vadīšanas tiesību, jo tās likumā noteiktā kārtībā nav iegūtas.

LAPK 29.² pants noteic, ka aizliegumu noteiktu laiku iegūt transportlīdzekļu vadīšanas tiesības piemēro transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem nav šo tiesību un kuri izdarījuši pārkāpumu, par ko paredzēta transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana. Aizliegums attiecas uz visām transportlīdzekļu kategorijām, izņemot velosipēdu, neatkarīgi no tā, ar kuras kategorijas transportlīdzekli pārkāpums izdarīts. Transportlīdzekļu vadīšanas tiesību iegūšanas aizlieguma termiņu nosaka atbilstoši konkrētā pārkāpuma sankcijā noteiktajam transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas termiņam.

Ņemot vērā minēto tiesību normu, pārkāpējam nosakāms aizliegums četrus gadus iegūt transportlīdzekļu vadīšanas tiesības.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 29.² pantu, 149.⁵ panta piekto daļu, 213. pantu un 289.¹⁶ panta pirmo daļu, tiesnese

nosprida

atzīt par vainīgu /pers. G/ Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.⁵ panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā (administratīvā pārkāpuma protokols Nr. /numurs/) un sodīt ar administratīvo arestu uz 10 diennaktīm, naudas sodu 1200 *euro*, nosakot aizliegumu četrus gadus iegūt transportlīdzekļu vadīšanas tiesības.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma pieņemšanas dienas tiesas kancelejā, apelācijas sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Pilns spriedums tiesas kancelejā pieejams 2019. gada 15. maijā.

Tiesnese

I. Putra